

Pasi Hujasen lähettikirje 1/2017, 31.1.2018

Paikat loppuivat kesken

Kun ortodoksikirkko Venäjällä viettää joulua eri aikaan kuin lännen kirkko, se tuo ongelmia joulun sanoman julistamiseen.

Venäjän suurin juhla on uusi vuosi, joka on myös lahjojen antamisen aika. Niinpä ihmiset meidän joulumme aikaan ajattelevat vasta uutta vuotta. Kommunistisena aikana uutta vuotta nostettiin, että ihmiset eivät viettäisi joulua, joka on vasta 7.1.

Päätimme Hatsinan kirkkoherra Viktor Vorontsovin kanssa pitää joulukonsertin 5.1. – silloin lännen joulu oli päättymässä, loppiainen oli seuraavana päivänä – mutta idän joulu oli vasta kahden päivän päästä. Konsertissa esiintyivät Suomessa jo monta kertaa konsertoinut sopraano Svetlana Musina ja Hatsinan kirkkokuoron johtaja Jelena Antipina.

Hatsinan kirkko oli ääriään myöten täynnä, laskin 175 henkeä. Kaikki tuolit olivat käytössä ja osa kuulijoita joutui seisomaan.

Keskustelin kerran Pietarin Pyhän Marian kirkon kirkkoherra Mihail Ivanovin kanssa. Sanoin: "Jos konsertti on pelkkää musiikkia, se on kulttuuria. Mutta jos puhutaan uskosta, silloin on kyse kristillisestä todistuksesta."

Mihail on käyttänyt konsertteja "hyväkseen" ja joka vuosi useita ihmisiä tulee rippikouluun konserttien kautta. Kunpa muutkin seurakunnat ottaisivat oppia Mariasta.

Kun järjestän konsertteja Inkerin kirkossa, idea ei ole vain houkutellessa ihmisiä kulttuurin ääreen tai antamaan rahaa – lauantain konsertin kolehti on Puškinissa usein pari kertaa sunnuntain jumalanpalveluksen kolehtia suurempi – vaan toiveeni on, että kuulijat saisivat myös "hengellisen kokemuksen".

Suomessa konserteilla on myös tarkoituksena kerätä rahaa Venäjän-lähetykselle – kuitenkin hengellistä ulottuvuutta unohtamatta.

Edellisen kirjeen jälkeen tapahtunutta

1. 70-70

Tämän kirjeen kirjoittaminen on vähän viivästynyt, kun ajattelin odottaa Suomen presidentinvaalien tuloksia. Voittajastahan ei ole ollut pitkään aikaan epäselvyyttä. Mutta odotin tietoa voittajan prosenttiosuudesta.

Sauli Niinistö sai 62.7 % annetuista äänistä. Äänestysprosentti oli 69.9.

Presidentti Putinin tukijoukot ovat asettaneet 18.3.2018 pidettävien Venäjän presidentinvaalien tavoitteeksi 70-70 eli äänestysprosentiksi 70 ja Vladimir Putinin ääniosuudeksi 70 %. Suomen äänestysprosentti oli lähes "oikea" – vaikka etukäteen selvä lopputulos laskikin äänestysintoa aikaisemmista kerroista. Saa nähdä, kumpi saa suuremman osuuden äänistä: Niinistö vai Putin.

2. Tappavat vapaat

Kun aikanaan päätettiin antaa pitkä vapaa vuodenvaihteeseen – se on noin 10 päivää, tällä kertaa vapaata oli 30.12.-7.1. – lääkärit varoittivat: "Monet juovat itsensä hengiltä!"

Ennustukset näyttävät toteutuvan. Tammikuussa kuolee keskimäärin 18000 henkeä enemmän kuin muina kuukausina. 18000 on noin 11 % vuoden aikana kuolleista venäläisistä.

Tämän vuoden kahdeksana ensimmäisenä päivänä jäi kiinni 11500 rattijuoppoa – ja päälle ne, jotka pääsivät palkahästä lahjomalla poliisin. Venäjällä jää kiinni vuosittain noin 30000 rattijuoppoa. Suomessa jäi vuonna 2016 kiinni 17400 rattijuoppoa – mutta kokemukseni on, että Suomessa kiinnijäämisriski on moninkertainen Venäjään verrattuna. Olen kaksi kertaa puhaltanut alkometriin Venäjällä kahdeksantoista vuoden aikana, vaikka olen tien päällä tosi paljon. Toinen kerta oli 1.1.! Hauska yksityiskohta: Avtoradiossa oli ohjelma joulukuun lopulla, jossa sai kysyä vakuutusyhtiön edustajalta ja korkealta liikennepoliisilta asioita. Eräs mies soitti ja kysyi: "Mistä minä tiedän, koska minä voin mennä rattiin uudenvuodenjuhlan jälkeen?" Vastaus oli: "Perempi vasta helmikuussa!"

3. Tuhoisia tulipaloja

Venäjällä kuoli 5200 henkeä lähes 95000 tulipalossa tammi-syyskuussa 2017.

Suomessa kuoli vuonna 2013 58 henkeä tulipaloissa.

Kyllillä näkee vähän väliä äskettäin palaneen talon.

4. Piiritetty maa

Neljännes venäläisistä kokee, että maa on vihollisten piiritämä joka puolelta – siis myös Suomi on vihollinen. 66 % uskoo, että on ainakin yksi vihollinen.

Pahin vihollinen on Yhdysvallat (68 %), toinen Ukraina (29 %) ja kolmas EU (14 %).

Kun katsoo televisiota, hyvin pian tulee ohjelma, jossa kerrotaan, kuinka Venäjää uhataan.

Kuitenkin samaan aikaan 72 % piti Venäjää suurvaltana.

5. Erikoista matematiikkaa

Katsoin rautakaupassa LED-lamppua. Laatikoon oli painettu, että se palaa 25000 tuntia – usein luvataan jopa 35000 tuntia. Lupauksen luotettavuutta heikensi se, että lampulle annettiin vain kahden vuoden takuu. Jos lamppu palaa yötä päivää, 25000 tuntia tulee täyteen vasta paljon kahden vuoden jälkeen.

Ystäväni osti uuden asunnon, jonka kaikki lamput ovat LEDejä. Reilussa vuodessa niitä on palanut jo toistakymmentä. Homma toimii, koska harva ihminen tallettaa tuollaisten pikkuostosten kuitit ja menee vaatimaan lampun vaihtoa takuuseen.

6. Aika entinen ei koskaan palaa – toivottavasti

Mielipidetiedustelun mukaan 58 % venäläisistä suree kommunismin kaatumista.

Onneksi kommunismin kaipaajat ovat pääsääntöisesti vanhempaa väkeä. Nuorista (18-24-vuotiaat) vain 20 % halusi paluuta menneeseen.

Mielipidetiedustelun mukaan 24 % venäläisistä ei ollut koskaan kuullut Stalinin vainoista.

Eräs Puškinin seurakuntalainen sanoi: ”Totta kai me elimme paremmin kommunismin aikaan. Mutta en minä vapautta pois vaihda!”

7. Inkerin kansalliseläin

Inkerin kansalliseläimeksi valittiin jänis.

Suomi ja Venäjä pitävät karhusta.

Käyn katsomassa Hatsinan seurakuntalaista, jonka sukunimi on Jänis ja joka asuu Zaitzevon (Jänölä) kylässä.

Yksi aikakausi päättyi

Kun aloitin Puškinin kirkkoherrana syyskuussa 1999, aloimme Viktor Golovin ja Vladimir Batuhtinin kanssa kiertää kyllä ja etsiä seurakuntalaisia. Apuna meillä oli sinikantinen vihko, johon joku oli kirjoittanut seurakuntalaisten nimiä ja osoitteita.

Osa oli jo kuollut, osa oli muuttanut Suomeen, osa oli nuorempien sukulaisten luona Pietarissa.

Yksi seurakuntalaisista oli Elina, joka asui Pohin kylässä. Hän oli tuohon aikaan noin 75-vuotias ja aika hyvässä kunnossa. Kirkkoon ei päässyt, kun kylältä ei sunnuntaisin kulkenut minkäänlaista julkista kulkuneuvoa. Siihen aikaan henkilöautot olivat Venäjällä paljon harvinaisempia kuin nykyään.

Elina ei päässyt edes siskonsa hautajaisiin, kun sisko eli viimeiset vuotensa Skuoritsan seurakunnan vanhainkodissa, Maria-kodissa, ja hautajaispäivänä kaksi sukulaista, joilla oli auto, eivät päässeet viemään häntä. Siskon luona kävin kymmenkunta vuotta, hän kuoli muutama vuosi sitten.

Elina oli innokas kasvitarhan hoitaja. Joka syksy hän antoi kymmeniä kesäkurpitsoja – ”kyllä se auto jaksaa viiä”. Vielä yli 90-vuotiaana hän oli joskus kasvihuoneessa, kun menin häntä katsomaan.

Elinalla oli inkeriläiseen tapaan hyvä huumorintaju: ”Minä olen yhtä paksu kuin pitkä!” hän kerran totesi. Viime vuosina sairaudet laihduttivat ja kun joulukuun puolivälissä kävin katsomassa häntä, samassa kylässä asunut tytär kertoi, että äiti oli yöllä pudonnut sängystä eikä ollut päässyt ylös. Sen seurauksena tuli keuhkoputkentulehdus ja ruokahalu hävisi kokonaan. ”Kahteen viikkoon hän ei ole syönyt mitään!”

Kun tiesin olevani joulunajan Suomessa, annoin Puškinin seurakunnan kirkkoherran puhelinnumeron ja sanoin, että pitää ottaa yhteyttä häneen, jos hautajaiset tulevat ennen kuin palaan Venäjälle.

Tammikuun alussa kuulin, että Elina oli kuollut pari päivää käyntini jälkeen.

Elina oli viimeinen niistä seurakuntalaisista, joita kävin kylillä katsomassa jo syksyllä 1999. Muut kyläkäyntipaikat ovat tulleet mukaan myöhemmin.

On kymmeniä kyliä, joissa aikaisemmin kävin, mutta nyt ei enää ole yhtään seurakuntalaista. Nuorilla ei ole kylissä töitä ja niinpä niissä asuu lähinnä eläkeläisiä.

Kävin katsomassa Elinaa noin 14 vuoden ajan: aluksi kaksi vuotta vuosina 1999-2001, kun olin Pushkinin kirkkoherra ja sitten vuodesta 2005 lähtien viime vuoden loppuun asti. Välillä olin neljä vuotta byrokraattina Inkerin kirkon keskustoimistossa, silloin Elinaa kävivät katsomassa Teemu Haataja ja Ville Melanen, jotka olivat Puškinissa pappeina.

En ole pitänyt kyläkäynneistä kirjaa, mutta ilman muuta yli sata kertaa kävin Elinaa katsomassa. Joka kerta vein tyhjiä limsapulloja – tytär ja hänen miehensä möivät Elinan talon edessä maitoa; heillä oli parhaimmillaan kolme lehmää.

Kun lähdin joulun alla jatkamaan matkaa seuraavaan kyläpaikkaan, mietin, että taisi olla viimeinen kerta tässä ajassa, kun näin Elinaa. Niin kävikin.

Mutta Jumalan lapset saavat kohdata toisensa kerran taivaassa, jonne Jeesus on mennyt valmistamaan meille sijaa.

Tasa-arvoa?

Loppuvuodesta Yhdysvalloissa alkoi #metoo-kampanja, jossa paljastettiin julkisuuden henkilöitä, jotka olivat syyllistyneet seksuaaliseen häiriköintiin. Ensimmäiseksi paljastettiin Hollywoodin elokuvatuottaja Harvey Weinsteinin sikailua. Vaikuttaa siltä, että hän oli – kuten meillä lapsena oli tapana sanoa – ”kahdelle jalalle nostettu sika”.

Venäjällä muutamat julkisnaiset kritisoivat kampanjaa ulkokultaisuudesta. Samoin kuuluisa ranskalainen näyttelijä Brigitte Bardot: ”Ensin he flirttailevat miesten kanssa ja sitten päästyään uralla eteenpäin, alkavat syyttää heitä!”

Helsingin Sanomien yleisönosastossa oli kirjoitus, jossa kysyttiin, eikö myös naisten ylieroottinen pukeutuminen ole seksuaalista häirintää. Se toi mieleeni kaksi tapausta.

Aikanaan Pyhän Marian seurakunta teki yhteistyötä erään pietarilaisen lastenkodin kanssa. Kerran lapset pääsivät sirkukseen. Eräs lapsista kysyi opettajalta: ”Miksi tytöt (areenalla esitysten välissä esiintyneet tanssijat) olivat unohtaneet pukeutua?”

Kerran ajoimme Kauko Laivuoren kanssa Pietarissa. Kadulla kulki minihameeseen pukeutunut tyttö. Kauko sanoi: ”Olipa tytöllä leveä vyö!”

Pitäisi tehdä myös #shetoo -sivusto. Sinne voisi laittaa kuvia naisista, jotka ovat aamulla unohtaneet pukeutua. Veikkaan, että 4.3. olevista Oscar-juhlista saisi hyvän saaliin.

Uusi taloudellinen tilanne

Kun Aleksei Kudrin toimi Venäjän talousministerinä (vastaa Suomen valtiovarainministeriä) vuosina 2000-2011, hän keräsi öljytuloista kaksi valtavaa rahastoa: hyvinvointirahaston (=eläkerahaston) ja vararahaston. Vararahaston idea oli maksaa valtion budjetin alijäämää, jos tulisi tilanne, että menot ylittävät tulot.

Kudrin erosi, kun hänen kritiikkiään liian suurista sotilasmenoista ei kuultu.

Viime vuoden lopulla vararahasto tyhjentyi. Kolmena viime vuonna siitä otettiin 90 miljardia dollaria. Jos valtion budjettia pitää jatkossa paikata, pitää käyttää eläkerahastoa, jossa nyt on 65 miljardia dollaria eli hieman enemmän kuin Suomen valtion budjetti vuodelle 2018.

Venäjän tämän vuoden budjetti on tehty siten, että se on tasapainossa, jos raakaöljy maksaa 53 dollaria barreilta. Viime aikoina hinta on ollut 65-70 dollaria eli nyt öljystä tulee paljon arvioitua enemmän rahaa valtion kassaan. On puhuttu, että vararahastoa alettaisiin uudestaan kasvattaa.

Toisaalta valtion budjettia on karsittu – jopa puolustusmenoja leikattiin. Toisaalta vaalien alla presidentti Putin on luvannut erilaisia parannuksia – mutta ei samassa mitassa kuin hyvinä aikoina.

Samaan aikaan on loppunut ruplan ja raakaöljyn hinnan tiukka sidonnaisuus. Aikaisemmin, kun raakaöljyn hinta nousi, rupla vahvistui euroon ja dollariin nähden. Nyt käy välillä niin, että rupla kallistuu vaikka raakaöljy kallistuu.

Vanha tilanne oli minulle ”kaksinkertainen onni” tai ”kaksinkertainen onnettomuus”: kun raakaöljy halpeni, eurolla sai enemmän ruplia ja dieselinkin hinta saattoi laskea. Jos raakaöljyn hinta nousi, diesel kallistui ja eurolla sai vähemmän ruplia.

Aikanaan diesel oli Venäjällä kuusi kertaa halvempaa kuin Suomessa, nyt hinta on noin puolet Suomen hinnasta.

Virossa tapahtui tammikuun alussa ihme: diesel maksoi enemmän kuin Suomessa. Vironkin verottaja on ymmärtänyt, että autoilija kiristelee hampaitaan, mutta maksaa lopulta kalliimman polttoaineen.

Arvostettuja paikkoja

Tuutarin kirkon lähelle on alettu rakentaa uutta asuinalueita, jonka nimi on Vantaa.

Lähellä on yksi suuri asuinalue, joka on käsittääkseni lähes tyhjä. Kymmenen kilometrin säteeltä löytyy kaksi uutta asuinalueen aloitusta ja yksi keskenjäänyt asuinalue.

Suomalainen nimi antaa Venäjällä arvostusta. Pietarin ympäristössä on kolme Kivennapa –nimistä aluetta – Skuoritsan lähellä oleva vaikuttaa aika tyhjältä ja seurakuntalaiset sanoivat: ”Se on kuin keskitysleiri!” Talot ovat yhdestä muotista ja lähellä toisiaan suurella pellolla: ei mitään kasvillisuutta koko alueella.

Firman johtaja ei ole tiennyt, että Vantaalla asumista ei Suomessa pidetä minään lottovoittona.

Tässä muutamia muita nimiä: Pietarin ja Helsingin väliltä löytyvät mm. Neuvoton, Hinthaara ja hieman pohjoiseen kuutostiestä Pornainen. Varsinais-Suomesta löytyy Venäjä ja Maata näkyvistä - tapahtumasta tuttu Pallivaha. Suomessa on todella kummallisia paikannimiä!

Ehkä erikoisin oli Sallassa ollut Äteritsiputeritsipuolilautatsibaari. Baarin nimeen liittyy hauska historia: kun paikan omistaja yritti rekisteröidä sen, paljastui, että kaksi hänen ehdottamaansa nimeä – Rosita ja toista en muista – olivat jo käytössä. Niinpä omistaja päätti valita nimen, joka ei varmasti ollut käytössä – lähellä oli Äteritsiputeritsipuolilautatsi -niminen jänkä. Samalla siitä tuli Suomen pisin firman nimi. Baari lopetti toimintansa vuonna 2006.

Maailman lyhyin työelämä

Venäläiset miehet työskentelevät keskimäärin vain 33.8 vuotta eli vähiten koko maailmassa. Syynä on alhainen eläkeikä – miehillä 60 vuotta.

Pisin työelämä on japanilaisilla miehillä, 45.2 vuotta.

Kun muistetaan, että tärkeää on myös työteho – parikymmentä vuotta sitten luin tutkimuksen, jonka mukaan venäläisen työntekijän työteho oli 18 % amerikkalaisen työntekijän työtehosta – tilanne on entistäkin synkempi.

Yksi lyhyimmistä vuosittaisista työajoista Euroopassa on Saksassa, mutta silti se on maanosan rikkain teollisuusvaltio. Eli työteho on hyvä.

Naiset työskentelevät Venäjällä melkein yhtä paljon kuin miehet, 32.1 vuotta eli suunnilleen saman verran kuin naiset Espanjassa, Ranskassa ja Yhdysvalloissa. Vaikka naisten eläkeikä on Venäjällä vain 55 vuotta, lapsimäärän vähäisyys kasvattaa työvuosia ja kuten myös kommunismin ajalta periytyvä ajatusmalli, että naisten pitää tehdä työtä jo nuoresta lähtien.

Tosin epäilen tilaston luotettavuutta, sillä suuri osa venäläisistä tekee töitä eläkkeelle jäätyään. Vladimir Batuhtinin vaimo Irina jäi eläkkeelle ja jatkoi vanhassa työssään. Yleensä työpaikka muuttuu. Esimerkiksi Hatsinan seurakunnan suntio ja taloudenhoitaja ovat täyttäneet jo 80 vuotta.

On arveltu, että presidentinvaalien jälkeen eläkeikää nostetaan Venäjällä. Eläkeläiset ovat ahkerimpia äänestäjiä ja heitä ei haluta ärsyttää ennen vaaleja.

Epäonnen hedelmä

Aikanaan Suomessa myytiin oranssinkeltaista hedelmää nimellä kaki. Nyt sitä myydään nimellä persimon.

Itse asiassa kyse ei ole hedelmästä vaan marjasta. Ja niitä on useampaa lajia. Kaki on Japanista, persimon taas Espanjasta.

Suomessa on ollut syksyn mittaan myynnissä oikein ”makuisia” persimoneja, kuten myös Narvan Prismassa, jossa ne maksoivat tammikuun puolivälissä vain 1.99 euroa kilo.

Aikaisemmin en pitänyt kakista, koska siitä jäi kummallinen kalvo suuhun. Persimonista ei tuota kalvoa jää.

Ostin persimoneja Hatsinassa. Oli kolmea laatua. Ostin kalleinta, yksi maksoi noin euron.

Maku oli suoraan sanoen hirveä. Alan ymmärtää, miksi muutamat ystäväni pyytävät minua tuomaan hedelmiä Suomesta. Isoissa venäläisissä supermarketeissa on hyvä valikoima hedelmiä. Hinnat ovat yleensä kalliimpia kuin Suomessa. Mutta maku näkyy olevan paljon huonompi.

Jos minulla ei olisi periaatetta, että ruokaa ei laiteta roskeen, kaksi viimeistä persimonia olisi mennyt roskeen. Nyt laitoin ne jääkaappiin. Ehkä ne kypsyttyään lisää tulevat makusammiksi (kuten inkeriläiset sanovat).

Venäläisiä erikoisuuksia

On ilmestynyt isoja ulkomainoksia, joissa on mursun kuva ja teksti: "Maksa tai palele!"

Venäjäillä ihmiset herkästi jättävät sähkön ja muut asunnon maksut maksamatta.

Eräässä noin vuoden vanhassa talossa oli hissiaulassa lista velallisista. Lista oli pitkä ja siinä näytti olevan sellaisia, jotka eivät olleet maksaneet yhtään mitään koko aikana.

Nykyään taloyhtiöillä on oikeus ja mahdollisuus sulkea asunnon lämmitys. Eli maksa tai palele!

Huumori on välttämätöntä

Luin Helsingin Sanomista erikoisen uutisen.

Suomalaismies oli päättänyt osallistua Atlantin yli yksinsoutuun. Hän keräsi sponsoreita ja hankki kalliin erikoisveneeseen.

Hänen piti kuitenkin pian lähdön jälkeen lopettaa, kun hän tuli merisairaaksi. "Minä vain oksensin, ruoka ei pysynyt sisällä. Oli pakko lopettaa."

Maallikko jää kysymään kahta asiaa: palauttiko hän sponsorirahat ja eikö hän ollut koskaan ollut kovassa merenkäynnissä?

Tavaraa kaivataan

Minulta on pyydetty vauvanvaatteita. Voi toimittaa Pyhän Sydämen kappelille tai Sley'n toimistoon.

Pieni opetuksen sana

Internetissä oli uutinen, että Saksassa julkaistiin uskonpuhdistuksen juhluvuoden raha.

Sen arvo oli 0 (nolla) euroa.

Lutherin teesit olivat:

Yksin armosta

yksin uskosta

yksin Kristus

yksin Raamattu

Kiitos- ja rukousaiheita

- Sley'n Venäjän-lähettiläiden kokous helmikuun lopulla Krasnojarskissa. Mitään suuria kysymyksiä kokouksessa ei ole. Osallistumme samalla paikallisen eestiläisyhdistyksen Viron valtion sata-vuotisjuhlaan.
- Puškinin yhteistyö ongelmajärjestön kanssa
- Rajanylitykset ovat viime aikoina sujuneet nopeasti ja ilman erityistarkastuksia. Ja niitä on ollut normaalia enemmän, kun olen ollut useamman kerran Virossa säästämässä viisumipäiviä.
- Suomen luterilaiselle kirkolle halua pysyä Raamatun perustuksella. Uuden arkkipiispan valinta.
- Sokeritaudin oikeaa hoitoa
- Että uusi auto olisi ainakin yhtä hyvä kuin edellinen, muutamia pikkuongelmia on tullut. Pian on ensimmäinen huolto.

Tämän renkaan yhdyshenkilönä toimii Pasi Hujanen. Hänelle tulee ilmoittaa osoitteenmuutokset jne. Mikäli ystäväsi/tuttavasi/naapurisi haluaa renkaan jäseneksi, ilmoitathan siitä Pasi Hujaselle, Sley, PL 184, 00181 Helsinki tai pasi.hujanen@sley.fi

Lähetyskannatus Pasi Hujasen työn tukemiseksi

Sley'n tilille IBAN: FI13 8000 1500 7791 95 BIC:DABAFIHH

- henkilökohtaisella viitenumrollasi, jolloin kannatus näkyy automaattisesti myös kotiseurakuntasi lähetyskannatuksena. Henkilökohtaisen viitenumeron saat Sleystä Anna Poukalta puh. 09 251 390 tai anna.poukka@sley.fi
- tai kirjoittamalla viestikenttään Pasi Hujasen rengas + oma kotiseurakuntasi
- tai Pasi Hujasen renkaan yleisviitenumrolla 10078 89200 30001 01518

Mikäli haluat avustaa diakoniatyötä, on vuonna 2017:kin koko vuoden kestävä keräys diakonia-avun saamiseksi Inkerin kirkon seurakuntiin. Jos haluat antaa lahjasi tähän tarkoitukseen, käytä tiliä:

- IBAN: FI13 8000 1500 7791 95
- viite 10078 89200 30010 04517
-
- **Käytä viitettä, se takaa, että raha menee oikeaan kohteeseen, lisäksi se vähentää työtä ja kuluja Sley'n keskustoimistolla.**

Keräyslupa 2017-2021: Poliisihallituksen 31.1.2017 myöntämän keräyslupan RA/2017/100 mukaisesti Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys ry voi kerätä varoja 31.1.2017-31.12.2021 koko Suomessa Ahvenanmaata lukuun ottamatta julistus-, opetus- ja diakoniatyöhön kotimaassa sekä yhdistyksen lähetyskohteissa ulkomailla.